ମଡର୍ନ ଟେରୀ ଟାୱେଲ ଲିମିଟେଡ୍

ବନାମ

ସୋଲାଙ୍କି ମୁଲଜିଭାଇ ରେଭାଭାଇ ହରିଜନ ବ୍ୟାସ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ମେ 5,2004

[ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ବାବୁ, ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଜି. ପି ମାଥୁର]

ପରିବେଶ ଆଇନ :

ପରିବେଶ ପ୍ରଦୂଷଣ - କାରଖାନା ପରିସର ବାହାରେ ବାଣିଜ୍ୟିକ ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁ ନିଷ୍କାସନ କରୁଥିବା କାରଖାନା - ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ - କାରଖାନା ବନ୍ଦ କରିବାର ଆଦେଶ - କୌଣସି ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ନକରି ଏକ ୟୁନିଟକୁ ପୁନଃ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ସର୍ତ୍ତ ଭାବରେ ୟୁନିଟକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିମାଣ ଜମା କରିବାକୁ ଅଦାଲତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି - ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ, ପ୍ରଭାବିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦିଆଯାଇଛି, ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁ ବିଶୋଧନ କାରଖାନା ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ପ୍ରଦୂଷଣ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନିୟମ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଛି - ଜମା ହୋଇଥିବା ପରିମାଣର ଫେରସ୍ତ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ବିନା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ସମାଧାନ - ଜମା ହୋଇଥିବା ପରିମାଣର ଫେରସ୍ତ ପାଇଁ ଆବେଦନ - ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଚାରାଧୀନ ମାମଲା ସମାଧାନ ହେବା ପରେ ଏହାକୁ ପୁନର୍ଉତ୍ଥାନ କରାଯାଇପାରିବ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ସମାଧାନ - ଅପିଲରେ ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି: ପ୍ରଭାବିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଆଦେଶ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବା ପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମାମଲାକୁ ପୃଥକ ଭାବରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ରାଶି ଫେରସ୍ତ କରିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା-ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମାମଲାକୁ ନୂତନ ବିଚାର ପାଇଁ ପୁନର୍ବାର ପଠାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀ-ଶିଳ୍ପ ୟୁନିଟ୍ କାରଖାନା ପରିସର ବାହାରେ କାରଖାନାରୁ ନିର୍ଗତ ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁ ନିଷ୍କାସନ କରୁଥିଲା । ୟୁନିଟ୍ ଆଖପାଖର ଜଣେ ବାସିନ୍ଦା ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ୟୁନିଟକୁ ବନ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟିକ ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁ ଉତ୍ପାଦନ କରୁନଥିବା ଏକ ୟୁନିଟକୁ ପୁନଃ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ସର୍ତ୍ତ

ଭାବରେ କିଛି ପରିମାଣର ଅର୍ଥ ଜମା କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ପରେ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ରାଜିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଭାବିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁ ପରିଚାଳନା କାରଖାନା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରଦୂଷଣ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନିୟମ ପୂର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିଲା । ଏହି ରାଜିନାମା ଅଦାଲତରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ଆଧାରରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ସମାଧାନ କରି ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ । ତେବେ, ଅଦାଲତରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜମା କରାଯାଇଥିବା ଅର୍ଥ ଫେରସ୍ତ ସମ୍ପର୍କରେ ଏହା କୌଣସି ଆଦେଶ ଦେଇନାହିଁ । ଅପିଲକାରୀ ଜମା ହୋଇଥିବା ଅର୍ଥ ଫେରସ୍ତ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟ ଏହି ଆବେଦନକୁ ସମାଧାନ କରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟରେ ବିଚାରାଧୀନ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ ହେବା ପରେ ଏହାକୁ ପୁନର୍ଉତ୍ଥାନ କରାଯାଇପାରିବ ।

ତେଣୁ ଏହି ଅପିଲ କରାଯାଇଛି ।

ଆବେଦନକାରୀ-ଶିଳ୍ପ ୟୁନିଟ୍ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲା ଯେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯିବା ପରେ, କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିବା ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦିଆଯାଇଛି, ଅଦାଲତରେ ଜମା ହୋଇଥିବା ଉକ୍ତ ପରିମାଣକୁ ଜାରି ରଖିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏହି ମାମଲା ଏହି ଅଦାଲତରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ଅନ୍ୟ ମାମଲାଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଆଧାରରେ ରହିଛି ।

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ : ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଆଖପାଖରେ ରହୁଥିବା ବାସିନ୍ଦାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିବେଶର ଅବକ୍ଷୟ କିମ୍ବା କ୍ଷତି, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁ ବିଶୋଧନ କାରଖାନା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେବା ପରେ ଏବଂ ପ୍ରଦୂଷଣ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନିୟମ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବା ପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଜମା ହୋଇଥିବା ପରିମାଣର ଅର୍ଥରାଶି ଫେରସ୍ତ ବିଷୟରେ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା ଏବଂ ଏହି ମାମଲାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଆଧାରରେ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା ଏବଂ ଏହି ଅଦାଲତରେ ବିଚାରାଧୀନ ଅନ୍ୟ ମାମଲା ସହିତ ଜଡିତ ନୁହେଁ । ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ବାତିଲ କରିଦିଆଗଲା ଏବଂ ନୂତନ ରୂପେ ବିଚାର ପାଇଁ ମାମଲାଟିକୁ ପୁନର୍ବାର ପଠାଗଲା ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 2991/2004 ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1074/1998ରୁ ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 4361/2001ରେ ଗୁଜୁରାଟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 21.12.2001 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀ ଙ୍କ ପାଇଁ ଆର୍. ଏଫ୍. ନରିମାନ୍, ସୁଶ୍ରୀ ମାଣିକ କରଞ୍ଜାୱାଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତା 2-3 ଙ୍କ ପାଇଁ ସୁଶ୍ରୀ ହେମନ୍ତିକା ୱାହି ।

ଉତ୍ତରଦାତା 1ଙ୍କ ପାଇଁ ଇ. ସି. ଅଗ୍ରୱାଲା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ବାବୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା: ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କର ଏକ ୟୁନିଟ୍ ଆଖପାଖରେ ଥିବା ଜଣେ ବାସିନ୍ଦାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଏହି ଅଭିଯୋଗରେ ଯେ ଅପିଲକାରୀ କାରଖାନା ପରିସର ବାହାରେ ଏହାର ବାଣିଜ୍ୟ ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁ ଛାଡୁଛନ୍ତି ।

16.12.1996 ରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁ ନିର୍ବାହ କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ବିବରଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ କମିଟି ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ସେହି କମିଟି ଦ୍ୱାରା ବିବରଣୀ ଦାଖଲ କରାଯିବା ପରେ ଏହାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଆଧାରରେ 26.12.1996 ରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଏକ କାରଣ ଦର୍ଶାଅ ନୋଟିସ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 9.1.1997ରେ କାରଖାନାକୁ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ସମୟରେ ଏହା ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଅପିଲକାରୀ କହିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ବାଣିଜ୍ୟ ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁ ନିଷ୍କାସନ ହେଉନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ 75, 000 ଟଙ୍କା ଜମା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହାକୁ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । 16.1.1997 ରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ୟୁନିଟ୍ ପୁନଃ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ସର୍ତ୍ତ ଭାବରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ 75 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଜମା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । କିସ୍ତିରେ ଏପରି ରାଶି ଜମା କରିବା ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେତେକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ପୁନଃ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯାହା କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବର୍ଜ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରେ ନାହିଁ । ଏହାପରେ 27.1.1998 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମାମଲାର ସମାଧାନ କରିଥିଲେ । ସେହି ଦିନ ଦିଆଯାଇଥିବା

ଆଦେଶରେ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ସହିତ ଗ୍ରାମରେ ରହୁଥିବା ଅନ୍ୟ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହୋଇଛି; ସେହି ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁ ବିଶୋଧନ କାରଖାନା (ଇ. ଟି. ପି.) କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ଏବଂ ଏଥିରେ ଇ. ଟି. ପି. ର ପରିଚାଳନା ଏବଂ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଶିଳ୍ପର ଲୋକଙ୍କୁ ତାଲିମରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରା ହେବ; 20.01.1999ରେ ସଂଗ୍ରହିତ ନମୁନା ଯାଞ୍ଚ ଉପରେ ଗୁଜରାଟ ପ୍ରଦୂଷଣ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ବିବରଣୀ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଅପିଲକାରୀ ମାନଦଣ୍ଡ ପୂରଣ କରୁଛନ୍ତି; ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବର୍ଯ୍ୟବସ୍ତୁ ନିଷ୍କାସନ କରିବା କାରଣରୁ କ୍ଷତିପୂରଣ ଆଦେଶ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିଥିଲା ଯାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ୟୁନିଟ୍ ଗୁଜୁରାଟ ପ୍ରଦୂଷଣ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପରିଷଦର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିଛି । ସେହି ଆଧାରରେ,ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ସମାଧାନ କରି ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ । ତେବେ, ଅଦାଲତରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜମା କରାଯାଇଥିବା ଅର୍ଥ ଫେରସ୍ତ ସମ୍ପର୍କରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଦିଗକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ବିଚାର କରାଯାଇପାରିବ ।

ଏହା ପରେ, ଜମା ହୋଇଥିବା ଉକ୍ତ ରାଶି ଫେରସ୍ତ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅଦାଲତରେ ବିଚାରାଧୀନ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ ହେବା ପରେ ଏହିପରି ଆବେଦନକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାଯାଇପାରିବ ବୋଲି ସ୍ପଷ୍ଟ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କୌଣସି ଆଦେଶ ନଦେଇ ସେହି ଆବେଦନକୁ ସମାଧାନ କରିଥିଲେ ।

ଏହି ଅପିଲରେ, ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ଯେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯିବା ପରେ ଏବଂ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଯେଉଁମାନେ ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁ ନିର୍ବାହ କରିବା କାରଣରୁ କ୍ଷତି ସହିଥିଲେ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇଛନ୍ତି, ଅଦାଲତରେ ଜମା ହୋଇଥିବା ଉକ୍ତ ପରିମାଣକୁ ଜାରି ରଖିବା ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିବ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ ଏହି ମାମଲା ଏହି ଅଦାଲତରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ଅନ୍ୟ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଆଧାରରେ ରହିଛି କାରଣ ଅନ୍ୟ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁ ନିର୍ବାହ ଏକ ସାଧାରଣ ଇ. ଟି. ପି. କୁ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ କି ଏହି ମାମଲାରେ ଏପରି କୌଣସି ନିର୍ବାହ କରାଯାଇ ନଥିଲା, କେବଳ କିଛି ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁ କାରଖାନାର ଆଖପାଖ ଜମିରେ ନିଷ୍କାସିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ରାଜିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଆଖପାଖରେ ରହୁଥିବା ବାସିନ୍ଦାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିବେଶର ଅବକ୍ଷୟ କିମ୍ବା କ୍ଷତି, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ଇ. ଟି. ପି. ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେବା ପରେ ଏବଂ ପ୍ରଦୂଷଣ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନିୟମ ପୂର୍ତ୍ତି ହେବା ପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଜମା ହୋଇଥିବା ଅର୍ଥ ଫେରସ୍ତ ବିଷୟରେ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା ଏବଂ ଏହି ମାମଲାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଆଧାରରେ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାରାଧୀନ ଅନ୍ୟ ମାମଲା ସହିତ ଜଡିତ ହୋଇନଥିଲା ।

ତେଣୁ, ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ବାତିଲ କରିଛୁ, ଆବେଦନ ଉପରେ ନୂତନ ବିଚାର ପାଇଁ ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ମାମଲାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ମାମଲାଟିକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପୁନର୍ବାର ପଠାଇଛୁ ।

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏନ୍. ଜେ.

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ। ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ।"

<u>ଭାଷାନ୍ତର :</u>

କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ

ଅନୁବାଦିକା

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।